

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 stycznia 1956 r.

w sprawie środków własnych przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowych jednostek państwowych oraz w sprawie zwrotów środków inwestycyjnych.

Na podstawie § 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

I. Środki własne przeznaczone na finansowanie inwestycji limitowych.

§ 1. 1. Do środków własnych przeznaczonych na finansowanie inwestycji zalicza się:

- 1) przeznaczoną na finansowanie inwestycji część amortyzacji przedsiębiorstw, jednostek nadzoru inwestycyjnego i ich zakładów produkcji pomocniczej oraz działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zakładów pomocniczych jednostek budżetowych,
- 2) przeznaczoną na finansowanie inwestycji część zysku z działalności eksploatacyjnej przedsiębiorstw,
- 3) wpływy z likwidacji środków trwałych czynnych przedsiębiorstw oraz działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zakładów pomocniczych jednostek budżetowych,
- 4) inne środki własne.

2. Zasady i tryb akumulacji przeznaczonej na finansowanie inwestycji części amortyzacji i zysku, jak również wpływów z likwidacji środków trwałych regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Do innych środków własnych zalicza się:

- 1) wartość nieodpłatnej robocizny użytej przy wykonywaniu inwestycji,
- 2) różnicę wartości materiałów inwestycyjnych, maszyn i urządzeń wymagających montażu oraz inwestycji rozpoczętych, o ile wartość ta w wyniku przeszacowania jest wyższa od dotychczasowej wartości,
- 3) wartość nakładów inwestycyjnych ujawnionych w wyniku inwentaryzacji,
- 4) wartość osiągniętych podczas działalności inwestycyjnej uzysków i produktów ubocznych (łącznie z wartością produktów otrzymanych przy próbnej produkcji wykonanej w związku z próbami technicznej sprawności oddziały produkcyjnego lub całego zakładu) po potrąceniu ewentualnych kosztów sprzedaży,
- 5) równowartość nielegalnych nakładów inwestycyjnych (po zatwierdzeniu bilansu rocznego),
- 6) zysk z działalności inwestycyjnej (po zatwierdzeniu bilansu rocznego).

2. Zysk z działalności inwestycyjnej stanowi źródło finansowania inwestycji w wysokości różnicy między osiągniętymi w ciągu całego roku zyskami z działalności inwestycyjnej a poniesionymi w tym samym okresie stratami. Do zysków z działalności inwestycyjnej zalicza się związane z tą działalnością:

- 1) kary umowne i ewentualne odszkodowania otrzymane przez inwestora,
- 2) otrzymane odsetki za zwłokę,
- 3) nadwyżki na materiałach oraz maszynach, urządzeniach, narzędziach i inwentarzu,
- 4) zobowiązania przedawnione i prekludowane,
- 5) zysk samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego, wynikający z ich kwartalnych bilansów,
- 6) ewentualne inne zyski,

a ponadto tylko w jednostkach nadzoru inwestycyjnego:

- 7) zyski ze sprzedaży wyrobów i materiałów, ze świadczenia usług oraz z wykonywania robót systemem gospodarczym,
- 8) zyski z gospodarki ubocznej,
- 9) dochody osiągnięte przy likwidacji środków trwałych,
- 10) zyski zakładów produkcji pomocniczej działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, ustalone w bilansach rocznych tych zakładów.

Do strat na działalności inwestycyjnej zalicza się związane z tą działalnością:

- 1) kary umowne i odszkodowania płacone przez inwestora,
- 2) kary za zwłokę płacone przez inwestora,
- 3) koszty postępowania arbitrażowego i sądowego,
- 4) kary administracyjne,
- 5) niedobory nie obciążające osób odpowiedzialnych za ich powstanie (niedobory nie zawinione),
- 6) opłaty postojowe,
- 7) koszty robót zabezpieczających przed awarią, które nie powstały z winy wykonawcy,
- 8) koszty związane z upłynnieniem zbędnych remanentów maszyn i urządzeń oraz materiałów zakupionych ze środków inwestycyjnych,
- 9) koszty remontu maszyn i urządzeń przed oddaniem ich do montażu,
- 10) należności umorzone zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 11) należności przedawnione i prekludowane,

- 12) straty w rzeczowych składnikach majątkowych, wynikłe na skutek działania siły wyższej,
- 13) straty samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego wynikające z ich kwartalnych bilansów,
- 14) ewentualne inne straty,

a ponadto w jednostkach nadzoru inwestycyjnego:

- 15) straty ze sprzedaży wyrobów i materiałów, ze świadczenia usług oraz z wykonywania robót systemem gospodarczym,
- 16) straty na gospodarce ubocznej,
- 17) koszty likwidacji środków trwałych,
- 18) straty zakładów produkcji pomocniczej, działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, ustalone w bilansach rocznych tych zakładów.

§ 3. 1. Inne środki własne ewidencjonowane są w księgowości inwestora jako „finansowanie z innych źródeł”.

2. Środki wymienione w § 2 ust. 2 pkt 1, 2, 5, 9 i 10, jak również wpływy z uzysków i z produktów ubocznych (§ 2 ust. 1 pkt 4) odsprzedanych innym jednostkom lub przekazanych na cele działalności eksploatacyjnej podlegają wpłacie do banku specjalnego i zaliczane są na zmniejszenie dokonanych wypłat.

3. Wpływy z tytułu zysków ze sprzedaży wytworzonych (lub zakupionych) przez jednostkę nadzoru inwestycyjnego wyrobów, materiałów oraz zysków ze świadczonych usług są przekazywane na rachunek inwestycyjny tej jednostki w łącznej kwocie zapłaty za te wyroby, materiały i usługi.

4. Zaliczanie w księgowości inwestora innych środków własnych oraz wpłata ich do banku odbywa się w pełnej wysokości bez względu na to, czy i w jakiej wysokości zostały zaplanowane w planach sfinansowania inwestycji.

§ 4. 1. Zyski i straty samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego są rozliczane między rachunkiem rozliczeniowym tego oddziału a rachunkiem inwestycyjnym inwestora według następujących zasad:

- 1) na podstawie kwartalnych bilansów następuje przelew zysku z rachunku rozliczeniowego samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego na rachunek inwestycyjny inwestora (na zmniejszenie wypłat) albo pokrycie ewentualnej straty tego oddziału z rachunku inwestycyjnego na rachunek rozliczeniowy, z uwzględnieniem przelewu dokonanego z tytułu zysku lub pokrycia straty za ubiegły kwartał,
- 2) w IV kwartale samodzielną oddział wykonawstwa inwestycyjnego dokonuje do dnia 15 grudnia zaliczkowej wpłaty na rachunek inwestycyjny w wysokości różnicy między planem produkcji a planem kosztów samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego na IV kwartał,
- 3) ostateczne rozliczenie za cały ubiegły rok następuje po zatwierdzeniu rocznego bilansu samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego.

2. Zyski i straty działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego rozliczane są na podstawie zatwierdzonego bilansu rocznego tych zakładów; na tej podstawie następuje przelew zysku z rachunku rozliczeniowego tych zakładów na rachunek inwestycyjny inwestora albo przelew na pokrycie straty z rachunku inwestycyjnego inwestora na rachunek rozliczeniowy tych zakładów.

II. Zwroty środków inwestycyjnych.

§ 5. 1. Zwroty środków inwestycyjnych dokonywane są z tytułu:

- 1) refundacji części kosztów utrzymania zarządów przedsiębiorstw w budowie, obciążających ich działalność eksploatacyjną,

- 2) odpłatnego odstąpienia maszyn i urządzeń, narzędzi i inwentarza oraz materiałów opłaconych ze środków inwestycyjnych, a ponadto w odniesieniu do jednostek nadzoru inwestycyjnego z tytułu sprzedaży wyrobów i usług wytworzonych przez tę jednostkę (łącznie z wyrobami i usługami gospodarki ubocznej),

- 3) spłaty udzielonych zaliczek na inwestycje wykonywane systemem gospodarczym przy użyciu własnych brygad inwestora lub samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego,
- 4) nadpłat inwestora w stosunku do dostawców oraz wykonawców robót i usług,
- 5) z innych tytułów.

2. Zwroty środków inwestycyjnych następujące w okresie realizacji finansowej zadania inwestycyjnego, objętego odrębną dokumentacją projektowo-kosztorysową (do końca roku, w którym dokonywane są wypłaty na dane zadanie inwestycyjne) odprowadzane są na rachunek inwestycyjny inwestora w banku specjalnym i zaliczane są na zmniejszenie wypłat bieżącego roku.

3. Jeżeli zwrot środków inwestycyjnych dokonywany jest w latach następujących po zakończeniu realizacji finansowej zadania inwestycyjnego, odpowiednie kwoty podlegają przekazaniu:

- 1) w zakresie zwrotów dokonywanych na rzecz inwestorów będących jednostkami budżetowymi — na rachunek dochodów budżetowych jednostki budżetowej w Narodowym Banku Polskim,
- 2) w zakresie zwrotów dokonywanych na rzecz przedsiębiorstw i zakładów działających na zasadach rozrachunku gospodarczego — na właściwe rachunki dochodów budżetowych w Narodowym Banku Polskim
 - naczelnym organom administracji państwowej i urzędów centralnych — w odniesieniu do przedsiębiorstw (zakładów) podległych im bezpośrednio,
 - centralnym zarządom (jednostek równorzędnych) — w odniesieniu do podporządkowanych im przedsiębiorstw (zakładów),
 - odpowiednich wydziałów prezydiów właściwych rad narodowych lub — w odniesieniu do podporządkowanych wojewódzkim zarządom przedsiębiorstw terenowych przedsiębiorstw (zakładów), rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim — na rachunki tych zarządów.

4. Dokonujący zwrotu dostawcy oraz wykonawcy robót i usług obowiązani są przelać odpis polecenia przelewu inwestorowi bezpośrednio.

5. Dostawcy (wykonawcy) obowiązani są podawać w przelewach, o których mowa w ust. 4, numer rachunku jednostki budżetowej, na której rachunek dochodów przelew jest dokonywany, oraz nazwę inwestora bezpośredniego, którego zwrot dotyczy.

6. Jednostki organizacyjne wymienione w ust. 3 pkt 2 są obowiązane zawiadomić bezzwłocznie o otrzymanym przelewie przedsiębiorstwo (zakład), którego zwrot dotyczy. Przedsiębiorstwo (zakład) dokonuje na podstawie tych zawiadomień odpowiednich księgowi w swojej księgowości.

7. Jeżeli dostawca (wykonawca) na skutek upływu czasu nie jest w możności ustalić jednostki budżetowej, na której rachunek dochodów powinien nastąpić zwrot stosownie do ust. 3, dokonuje zwrotu na rachunek dochodów budżetowych właściwego naczelnego organu administracji państwowej (urzędu centralnego). Naczelną organ administracji państwowej (urząd centralny) jest obowiązany zawiadomić o zwrocie jednostkę, której zwrot dotyczy.

III. Przepisy końcowe.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 kwietnia 1953 r. w sprawie ewidencjonowania na rachunkach środków własnych inwestorów, objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa, niektórych wpływów pieniężnych i wartości w naturze, przeznaczonych na finansowanie inwestycji scentralizowanych limitowych (Monitor Polski

Nr A-37, poz. 468) oraz zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lipca 1953 r. o sposobie przekazywania zwrotów środków inwestycyjnych, podjętych w ubiegłych latach na sfinansowanie inwestycji limitowych jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa (Monitor Polski Nr A-68, poz. 332).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*